

**5 Wojskowy Szpital Kliniczny
z Polikliniką SPZOZ w Krakowie**
im. gen. bryg. prof. dr. hab. med. Mariana Garlickiego

Historia Szpitala

Historia Szpitala

5 Wojskowy Szpital Kliniczny z Polikliniką w Krakowie istnieje już ponad sto lat. W listopadzie 2018 roku, minęła 100 rocznica przejęcia Szpitala przez odrodzone Wojsko Polskie z rąk Austriaków już w niepodległej Polsce. Szpital jest jedną z najstarszych instytucji Wojska Polskiego działającą od momentu swego powstania w tym samym miejscu.

Wraz z odzyskaniem w listopadzie 1918 roku przez Polskę niepodległości i odrodzeniem się Wojska Polskiego, przystąpiono do tworzenia na obszarze kraju wojskowej administracji terenowej w postaci okręgów wojskowych. Już w końcu listopada 1918 roku, wśród pięciu Okręgów Generalnych utworzony został Okręg Generalny Kraków, a wiodącą placówką służby zdrowia został Szpital Wojskowy w Krakowie.

Potrzeba pilnego leczenia rannych z okresu I wojny światowej oraz potrzeba zabezpieczenia medycznego żołnierzy polskich biorących udział w wojnie polsko-sowieckiej wymagało utworzenia i rozbudowy wojskowej służby zdrowia, w tym szpitalnictwa wojskowego.

Historia krakowskiego szpitalnictwa wojskowego sięga roku 1846, kiedy to Austriacy zajmując w Krakowie Zamek Królewski na Wawelu, we wschodnim jego skrzydle rozmieścili 15 Garnizonowy Szpital Wojskowy. Tak ułożony Szpital funkcjonował do lipca 1911 roku.

Wawel (fot. archiwalna)

W 1905 roku austriackie władze wojskowe ze składek społeczeństwa krakowskiego przystąpiły do realizacji nowego zespołu obiektów szpitala wojskowego na ówczesnych obrzeżach miasta, a przy obecnej ulicy Wrocławskiej. Zespół obiektów szpitalnych został wzniesiony w latach 1907 - 1911 według projektu austriackiego inżyniera wojskowego Maksymiliana Hoffmana i prezentuje do dziś czytelny układ kompozycyjny wolnostojących budynków w otoczeniu parkowym, zgodny z ówczesnie stosowanymi rozwiązaniami. Budynki klinik, dwóch kaplic oraz pozostałe budynki zachowały do dziś zasadniczo swój pierwotny kształt brył, a także stylowy wystrój elewacji oraz (już tylko częściowo) oryginalną stolarkę okienną i drzwiową. Elewacje o zróżnicowanym stopniu występowania elementów zdobniczych ożywia wystrój architektoniczny i ornamentalny: pasy pseudoboniowania, obramienia okienne, gzymsy, lizeny, wsporniki, dekoracyjne kostki i koła, fryzy z motywami falistymi i liści dębu, płyciny z motywem liści kasztanu i inne, utrzymane w secesyjnych formach stylowych wiedeńskiego Jugendstilu. Najbogatszy wystrój zewnętrzny i wewnętrzny zachowała kaplica szpitalna. Komplex zabudowań Szpitala Wojskowego przy ul. Wrocławskiej jest największym dziełem architektonicznym Maksymiliana Hoffmana i należy do ważniejszych przykładów architektury secesyjnej w Krakowie. W 1911 roku przeniesiono tu 15 Garnizonowy Szpital Wojskowy z pomieszczeń wawelskich.

Jednym z wydarzeń z okresu funkcjonowania austriackiego 15-go Garnizonowego Szpitala

Wojskowego jest pobyt i śmierć Georga Trakla (1887-1914), austriackiego pisarza i poety, żołnierza armii austriackiej w stopniu porucznika, z zawodu aptekarza, pełniącego służbę w kolumnie sanitarnej. Gerg Trakl zmarł w szpitalu wojskowym w Krakowie w nocy z 3 na 4 listopada 1914 roku. Na terenie Klinicznego Oddziału Psychiatrycznego w miejscu śmierci pisarza i poety do roku 2007 mieściła się izba pamięci jemu poświęcona.

W 1917 roku w trakcie działań wojennych obiekty szpitala uległy nieznacznemu zniszczeniu. Przez cały czas trwania I wojny światowej w szpitalu leczono rannych i chorych głównie żołnierzy armii austriackiej oraz armii niemieckiej i żołnierzy Legionów Polskich.

Po odzyskaniu w listopadzie 1918 roku przez Polskę niepodległości na podstawie rozkazu dowódcy Okręgu Generalnego Kraków generała Emila Gołogórskiego utworzono na bazie poaustriackiego szpitala garnizonowego Wojskowy Szpital Okręgowy na 700 łóżek. W strukturze organizacyjnej szpitala znalazły się oddziały: chorób wewnętrznych, chirurgiczny, oczny, nerwowy, uszny, zakaźny, skórno-weneryczny, ginekologiczny, pracownie: dentystyczna, rentgenologiczna, bakteriologiczna oraz zakład fizykoterapii, apteka, prosekatorium, a także krwiodawstwo. Ponadto utworzono oddzielny, tak zwany „pawilon oficerski” z 40 łózkami chirurgicznymi i 40 łózkami chorób wewnętrznych.

Komendantem tego pierwszego w Krakowie polskiego szpitala wojskowego został Polak – oficer byłej armii austriackiej – ppłk dr med. Ignacy Zieliński, awansowany w czerwcu 1919 roku do stopnia generała brygady. Był to w historii szpitala jedyny jego Komendant w stopniu generała. Funkcję tę pełnił do czerwca 1920 roku.

Załogę szpitala stanowili lekarze – oficerowie wywodzący się z Legionów Polskich oraz z byłych armii zaborczych. Byli to w większości absolwenci wydziałów lekarskich Uniwersytetów: Jagiellońskiego, Lwowskiego i Wileńskiego.

Na przełomie lat 1920-1921 Okręgowy Szpital Wojskowy w Krakowie liczył 1369 łóżek, 30 osób stanowiło personel lekarski. Statystycznie na jednego lekarza przypadało 45 podopiecznych. Po zakończeniu wojny polsko-sowieckiej szpital zabezpieczał potrzeby leczniczo-sanatoryjne jednostek Garnizonu Kraków oraz w poważniejszych schorzeniach wspierał pomocą istniejące na terenie Okręgu Generalnego Kraków wojskowe szpitale rejonowe.

Od maja 1939 roku, aż do wybuchu II wojny światowej Komendantem Szpitala był ppłk lek. med. Marian Dietrich, który następnie w Polskich Siłach Zbrojnych na Zachodzie pełnił obowiązki lekarza w oddziałach polskich w Palestynie oraz Szefa Służby Zdrowia II Korpusu Polskiego we Włoszech.

W obliczu zagrożenia ze strony hitlerowskich Niemiec z chwilą zarządzenia w marcu 1939 roku częściowej mobilizacji w Wojsku Polskim i przystąpieniu do formowania Armii “Kraków”, a od lipca Armii “Karpaty” szpital rozpoczął realizację swoich planów mobilizacyjnych organizując na bazie Zespołu Kadry Zapasowej szpitale polowe, które w końcu sierpnia i na początku września 1939 roku rozwijały się na kierunkach działania wspomnianych armii. Kadra i personel 5 Wojskowego Szpitala Okręgowego w obliczu zbliżania się do Krakowa wojsk 14 Armii Wehrmachtu w dniach 3 i 4 września ewakuuje się z Krakowa środkami pływającymi rzeką Wisłą w kierunku Sandomierza. W rejonie Sandomierza dochodzi do częściowego zbombardowania transportu przez lotnictwo niemieckie. Dalsza ewakuacja szpitala odbywa się transportem samochodowym. W dniu 20 września załoga szpitala przybyła w rejon Lublina. W związku z zaprzestaniem prowadzenia działań wojennych przez Armię “Kraków” w obliczu dwóch agresorów (Niemiec i Związku Radzieckiego) szpital został rozwiązany. Część załogi przedostała się wraz z Komendantem Szpitala ppłk. Dietrichem do Rumunii i na Węgry, działając później w Polskich Siłach Zbrojnych na Bliskim Wschodzie i w Europie Zachodniej. Część z nich wróciła do kraju – działając w konspiracji lub za zgodą władz niemieckich organizując pomoc dla rannych, nie tylko polskich żołnierzy. Wielu oficerów z załogi krakowskiego szpitala

wojskowego dostało się do niewoli niemieckiej. Tragiczny los spotkał około 60 oficerów – lekarzy służby stałej i powołanych z rezerwy do tego szpitala, którzy po 17 września dostali się do niewoli sowieckiej. Jako jeńcy obozu w Kozielsku i Starobielsku zostali zamordowani wiosną 1940 roku przez NKWD w Katyniu i Charkowie.

Na początku lat dziewięćdziesiątych obecna załoga szpitala upamiętniła czternastu z zamordowanych lekarzy szpitala umieszczeniem imiennych tabliczek w ścianie pamięci krakowskiego Kościoła Garnizonowego pod wezwaniem św. Agnieszki.

W dniu 7 września 1939 roku obiekty szpitala przy ul. Wrocławskiej zaczęła zajmować służba zdrowia niemieckiego Wehrmachtu, organizując tu Wojskowy Szpital Niemiecki, który funkcjonował w tych obiektach do czasu opuszczenia Krakowa przez Niemców w styczniu 1945 roku.

Po zakończeniu działań wojennych w południowej Polsce i przystąpieniu na początku lutego 1945 roku do organizowania Okręgu Wojskowego Kraków, w dniu 7 lutego tegoż roku Naczelnym Dowódcą Wojska Polskiego generał Michał Rola-Żymierski rozkazuje zorganizowanie w każdym okręgu Wojskowego Szpitala Okręgowego. Na mocy tegoż rozkazu oraz rozkazu Dowódcy Okręgu Wojskowego Kraków gen. bryg. Juliana Skokowskiego podjęto organizację 5 Wojskowego Szpitala Okręgowego w Krakowie na 600 łóżek.

Pierwszym Komendantem na nowo zorganizowanego po zakończeniu II wojny światowej Wojskowego Szpitala Okręgowego w Krakowie został kpt. lek. med. Piotr Zawadzki, obowiązki pełnił do września 1945 roku.

W roku 1948 pacjentem szpitala był mjr lek. Mieczysław Słaby, bohaterski lekarz obrony Westerplatte, Kawaler Orderu Virtuti Militari, któremu pomimo ogromnego wysiłku lekarzy nie udało uratować życia po stalinowskim śledztwie. Na terenie Kliniki Chirurgii Urazowej i Ortopedii umieszczona jest tablica pamiątkowa ufundowana przez Wojskową Izbę Lekarską.

Lata powojenne to okres rozbudowy i modernizacji szpitala. Wybudowano kilka nowych budynków. Przeprowadzono remonty i modernizacje istniejących obiektów szpitalnych zwracając uwagę na zachowanie wyglądu zabytkowych elewacji budynków, jednocześnie stwarzając warunki techniczne do wymogów współczesnego lecznictwa.

W latach osiemdziesiątych wyremontowano i odnowiono Kaplicę Szpitalną, a po jej uroczystym poświęceniu przez Metropolitę Krakowskiego Księdza Kardynała Franciszka Macharskiego, oddano w dniu 26 grudnia 1989 roku do użytku pacjentów i załogi szpitala.

Od roku 1959 do początku roku 2004 z przerwami Szpital prowadził na rzecz miasta Krakowa „ostre dyżury chirurgiczne”, przyjmując do leczenia i wykonując około 30 zabiegów operacyjnych w trakcie każdego dyżuru. Od lat 50-tych zespoły lekarzy i pielęgniarek biorą udział w tak zwanych „białych niedzielach” prowadząc badania profilaktyczne i diagnostyczne ludności głównie wiejskiej na terenie województwa małopolskiego.

Krakowski Szpital Wojskowy ma również swój udział w zabezpieczeniu medycznym polskich misji w pokojowych Siłach ONZ. W grudniu 1973 roku grupa lekarzy i pielęgniarek naszego szpitala współorganizowała szpital w Ismailii, a w 1975 i 1976 roku kiluosobowe grupy personelu medycznego były kierowane do pracy w tym szpitalu. W kolejnych latach nie tylko personel lekarski czy pielęgniarski, ale także i inne osoby z kadry zawodowej pełniły służbę w pokojowych Siłach ONZ oraz misjach pokojowych i stabilizacyjnych, m.in. w PKW ONZ UNIFIL Liban, PKW UDOF ONZ Syria, PKW KFOR Kosowo, PKW SFOR Bośnia i Hercegowina, PKW Irak, PKW Afganistan.

W 1986 roku Szef Sztabu Generalnego Wojska Polskiego w uznaniu dorobku naukowego, oraz

kwalifikacji kadry lekarskiej, zarządzeniem nr 015/ORG z dnia 6 kwietnia, przemianował krakowski szpital wojskowy na 5 Wojskowy Szpital Kliniczny z Polikliniką.

Samodzielny Publiczny Zakład Opieki Zdrowotnej

Od 1 stycznia 1999 roku Szpital Wojskowy w Krakowie rozpoczął nowy okres w swojej długoletniej historii. Minister Obrony Narodowej zarządzeniem Nr 43/MON z dnia 7 października 1998 roku, na bazie 5 Wojskowego Szpitala Klinicznego z Polikliniką powołał 5 Wojskowy Szpital Kliniczny z Polikliniką Samodzielny Publiczny Zakład Opieki Zdrowotnej. Nadzór merytoryczny nad działalnością Szpitala sprawuje Minister Obrony Narodowej lub osoby przez niego wskazane.

Celem nowo powołanej instytucji jest udzielanie świadczeń zdrowotnych, promocja zdrowia oraz realizacja zadań zleconych przez Ministra Obrony Narodowej, w szczególności na obszarze obwodu profilaktyczno-leczniczego. Szpital Wojskowy w Krakowie jest wiodącym podmiotem leczniczym wojskowej służby zdrowia na terenie obwodu obejmującego swym zasięgiem tereny województwa: małopolskiego, świętokrzyskiego, śląskiego i łódzkiego.

Szpital realizuje zadania dydaktyczne i badawcze, uczestniczy w przygotowaniu osób do wykonywania zawodu medycznego oraz kształcenia osób wykonujących zawód medyczny. Krakowski szpital wojskowy jest kuźnią nowych pokoleń lekarzy, pielęgniarek i innych specjalistów służby zdrowia. Swoje praktyki oraz staże podyplomowe odbywali i odbywają tu absolwenci WAM i Collegium Medicum UJ oraz innych wyższych i średnich uczelni – nie tylko medycznych. Młodzi oficerowie-lekarze w trakcie staży podyplomowych są przygotowani do objęcia pierwszych samodzielnych stanowisk służbowych w jednostkach wojskowych.

Szpital Wojskowy jako Samodzielny Publiczny Zakład Opieki Zdrowotnej jest otwartym dla pacjentów ze środowiska cywilnego z terenu nie tylko Małopolski. Struktura organizacyjna Samodzielnego Publicznego Zakładu Opieki Zdrowotnej została dostosowana do wymogów współczesnej medycyny, do możliwości stosowania nowoczesnych metod leczenia, diagnostyki i profilaktyki oraz do zawartych umów na świadczenie usług medycznych i do realizacji zadań obronnych.

W roku 1999 Wojewódzki Oddział Służby Ochrony Zabytków w Krakowie postanowił wpisać do rejestru zabytków „ZESPÓŁ ZABUDOWAŃ SZPITALA WOJSKOWEGO” uznając jego zabytkowy charakter. Kompleks zabudowań naszego szpitala należy do ważniejszych przykładów architektury secesyjnej w Krakowie.

W roku 2002 Decyzją Nr 56/MON Ministra Obrony Narodowej z dnia 6 marca została wprowadzona odznaka pamiątkowa 5 Wojskowego Szpitala Klinicznego z Polikliniką.

Na przełomie roku 2003 i 2004 rozpoczął funkcjonowanie Szpitalny Oddział Ratunkowy z Izbą Przyjęć, obejmujący swym zasięgiem działania rejon miasta Krakowa z ponad 200 tysiącami mieszkańców. W tym okresie wprowadzono szereg zmian organizacyjnych w wyniku, których usprawniono funkcjonowanie pionu leczenia zamkniętego i otwartego z jednoczesnym dostosowaniem do wymogów stawianych przez Narodowy Fundusz Zdrowia oraz do oczekiwań pacjentów.

Po wprowadzeniu kolejnych zmian i nowelizacji przepisów od początku 2004 roku Szpital stał się „bardziej otwartym” dla wszystkich zainteresowanych otrzymaniem pomocy medycznej w resortowej placówce służby zdrowia.

W celu uhonorowania i wyróżnienia żołnierzy zawodowych i pracowników cywilnych wojska szczególnie zaangażowanych w służbie i pracy w 5 Wojskowym Szpitalu Klinicznym z Polikliniką oraz służbie zdrowia Wojska Polskiego, Decyzją nr 397/MON/PSSS Ministra Obrony Narodowej z dnia 22

grudnia 2004 r. w sprawie nadania imienia patrona 5 Wojskowemu Szpitalowi Klinicznemu z Polikliniką Samodzielnemu Publicznemu Zakładowi Opieki Zdrowotnej w Krakowie zostało nadane imię patrona – gen. bryg. prof. dr hab. med. Mariana Garlickiego. W wyniku tej decyzji Szpital dołączył do grona jednostek i instytucji wojskowych, dla których uhonorowaniem tradycji wojskowych jest otrzymanie imienia patrona – patrioty, zasłużonego dla Ojczyzny i Sił Zbrojnych. Uroczystość nadania imienia patrona odbyła się w dniu 10 czerwca 2005 roku.

Dla potrzeb Szpitalnego Oddziału Ratunkowego został wybudowany nowy pawilon, który został oddany do użytku pacjentów w sierpniu 2007 roku. W miesiącu grudniu 2007 r. zakończono kapitalny remont oraz modernizację Klinicznego Oddziału Psychiatrycznego. W latach kolejnych przeprowadzono remonty dachów na kilku budynkach szpitalnych, przeprowadzono modernizację magistrali ciepłowniczej, modernizację wewnętrznych sieci centralnego ogrzewania oraz inne remonty i modernizacje wybranych obiektów Szpitala podnosząc ich standard. W ramach pozyskiwania nowoczesnej aparatury i sprzętu medycznego systematycznie wzrasta poziom diagnozowania i leczenia pacjentów. Wiodącymi ośrodkami diagnostycznymi Szpitala są Zakład Medycyny Nuklearnej oraz Zakład Radiologii. Szpital dysponuje doskonałym zapleczem rehabilitacyjnym, w tym komorą kriogeniczną. W latach 2007–2008 dla potrzeb Szpitala, w tym realizacji zadań medycznych na rzecz Sił Zbrojnych RP zakupiono dwa nowoczesne samochody sanitarne. W roku 2009 przeprowadzono remont i modernizację bloku operacyjnego i sal chorych Oddziału Neurochirurgii. Szpital sukcesywnie wyposażony jest w nowoczesną aparaturę i sprzęt medyczny.

Przełomowy rok 2017 – zakończenie największej inwestycji w najnowszych dziejach Szpitala. Po niespełna dwóch latach prowadzenia prac budowlanych w dniu 9 listopada 2017 r. na terenie 5 Wojskowego Szpitala Klinicznego z Polikliniką SPZOZ w Krakowie odbyła się uroczystość otwarcia Polikliniki Szpitala po zakończonym remoncie, którym objęte były dwa pawilony szpitalne. Realizacja tej inwestycji była trudna i skomplikowana ponieważ obejmowała dostosowanie ponad stuletnich zabytkowych budynków do wymogów nowoczesnych obiektów medycznych spełniających wszystkie wymogi określone przepisami prawa. Uroczystości otwarcia Polikliniki towarzyszyło ważne wydarzenie, którym było podpisanie listu intencyjnego dotyczącego współpracy 5 Wojskowego Szpitala Klinicznego z Polikliniką SPZOZ i Gminy Miejskiej Kraków w zakresie realizacji zadań w ochronie zdrowia, które odbyło się w siedzibie Urzędu Miasta Krakowa. List intencyjny został podpisany przez Komendanta Szpitala płk. lek. Artura Rydzyka i Prezydenta Miasta Krakowa prof. Jacka Majchrowskiego. W uroczystości podpisania listu intencyjnego uczestniczył Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Obrony Narodowej prof. dr. hab. Wojciech Fałkowski.

Zwieńczeniem roku 2017 było podpisanie w dniu 28 grudnia w siedzibie Ministerstwa Zdrowia w Warszawie przez Komendanta Szpitala płk. lek. Artura Rydzyka umów na realizację dwóch projektów pn. „Rozbudowa i wyposażenie szpitalnego oddziału ratunkowego 5 Wojskowego Szpitala Klinicznego z Polikliniką w Krakowie” i „Wsparcie oddziałów 5 Wojskowego Szpitala Klinicznego z Polikliniką SPZOZ w zakresie ginekologii, rehabilitacji, chirurgii ogólnej i urazowej oraz oddziałów chorób płuc i chorób wewnętrznych” współfinansowanych z Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego. Realizacja ww. projektów zaplanowana jest na lata 2018-2019. Szpital znalazł się w gronie dwudziestu jeden podmiotów leczniczych które podpisały umowy na finansowanie projektów ze środków unijnych, w tym w gronie pięciu ośrodków które otrzymały najwyższe dofinansowanie. Grono to obejmuje nasz szpital, WIM w Warszawie oraz trzy cywilne szpitale kliniczne.

Rok 2018 był kolejnym okresem dalszego rozwoju Szpitala, realizacji ważnych inwestycji, w tym rozpoczęciem realizacji dwóch projektów pn. „Rozbudowa i wyposażenie szpitalnego oddziału ratunkowego 5 Wojskowego Szpitala Klinicznego z Polikliniką w Krakowie” oraz „Wsparcie oddziałów 5 Wojskowego Szpitala Klinicznego z Polikliniką SPZOZ...” finansowanych z Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego (realizacja 2018-2019). Rozpoczęto przygotowania do największej inwestycji w historii szpitala, tj. budowa Zintegrowanego Bloku Operacyjnego.

W dniu 30 sierpnia 2018 r zorganizowano uroczyste obchody 100 rocznicy powstania jednego z najstarszych polskich szpitali wojskowych – 5 Wojskowego Szpitala Klinicznego z Polikliniką w Krakowie, łączące się bezpośrednio z 100-tną rocznicą odzyskania przez Polskę niepodległości.

Więcej informacji na temat historii Szpitala można znaleźć w publikacji książkowej „100 lat działalności 5 Wojskowego Szpitala Klinicznego z Polikliniką w Krakowie” pod redakcją Artura Kuzaja, wydanej w roku 2018.

Nazwy Szpitala oraz Komendanci Szpitala Wojskowego w Krakowie

Nazwy Szpitala:

- 5 Wojskowy Szpital Okręgowy (1918 – 1939, rozformowany wrzesień 1939, 1945 – 1946),
- Szpital Okręgowy z Polikliniką nr 5 (1946 – 1957),
- 5 Wojskowy Szpital Rejonowy (1957 – 1986),
- 5 Wojskowy Szpital Kliniczny z Polikliniką (1986 – 1998),
- 5 Wojskowy Szpital Kliniczny z Polikliniką Samodzielny Publiczny Zakład Opieki Zdrowotnej (od 1 stycznia 1999 r.).

Komendanci Szpitala:

- płk dr med. Ludwik Emilian Dąbrowski (31.10 – 5.11.1918)*
- gen. bryg. dr med. Ignacy Zieliński (1918 – 1920),
- płk lek. med. Józef Kryszakowski (1920 – 1928),
- płk dr n. med. Ksawery Maszadro (1928 – 1929),
- płk lek. med. Mieczysław Henocho (1929 – 1934),
- płk lek. med. Nikodem Butrymowicz (1934 – 1936),
- płk dr n. med. Kazimierz Baranowski (1936 – 1938),
- płk dr n. med. Władysław Rymaszewski (1938 – 1939),
- ppłk lek. med. Marian Dietrich (1939, do wybuchu II wojny światowej).
- mjr lek. med. Piotr Zawadzki (od zakończeniu II wojny światowej do września 1945 r.),
- ppłk lek. med. Adolf Malinowski (wrzesień-październik 1945 r.),
- mjr lek. med. Emil Pyzik (1945 – 1946),
- mjr lek. med. Witold Świętnicki (1946 – 1950),
- płk lek. med. Henryk Brajer (1950 -1953),
- ppłk lek. med. Fryderyk Sewerski (1953 – 1958),
- płk dr n. med. Jakub Kamieniecki (1958 – 1967).
- Na przełomie 1967-1968 roku przez 11 miesięcy Szpitalem kierował płk lek. med. Ludomir Szafarz.
- płk lek. med. Wit Nirski (do 1973 roku),
- płk dr n. med. Stanisław Sowa (do grudnia 1979 r.),
- płk dr n. med. Ryszard Zieliński (do grudnia 1994 roku),
- W okresie 04.06.1989 r. – 27.10.1991 r. obowiązki Komendanta Szpitala pełnił płk dr med. Andrzej Maj.
- płk dr n. med. Jan Kaganiec (do końca grudnia 1998 roku),
- płk dr n. med. Wiesław Sibiga (do sierpnia 2003 roku),
- płk lek. med. Jan Włodzimierz Sosnowski (do czerwca 2009 roku),
- płk lek. Piotr Gicala (od października 2009 r. do sierpnia 2016 r.),
- płk dr n.med. Artur RYDZYK – od 07.11.2016 r. do 04.09.2020 r.
- od 05.09.2020 obowiązki Komendanta Szpitala pełni płk lek. Piotr MARSZAŁEK.
- * Płk E. Dąbrowski na stanowisko komendanta szpitala powołany był przez Polska Komisję Likwidacyjną

- Opracowano na podstawie materiałów Centralnego Archiwum Wojskowego i dokumentów personalnych

NIKTÓRE AKCJE I CELE ŚWIADCZEŃ FINANSOWYCH (dobrowolne składki) KADRY 5 WOJSKOWEGO SZPITALA OKRĘGOWEGO W KRAKOWIE w latach 1918 - 1939

- 1919 - Na Górnoślązaków
- 1920 - Na plebiscyt na Górnym Śląsku
- 1921 - Na fundusz sprowadzenia do kraju prochów Henryka Sienkiewicza
- 1922 - Na Towarzystwo budowy zagród dla inwalidów wojennych
- 1922 - Na pomnik Wdzięczności dla Ameryki
- 1922 - Na dar od wojska dla I Marszałka Rzeczypospolitej Polskiej
- 1923 - Na pomnik żołnierzy 8 Pułku Ułanów w Krakowie
- 1923 - Na cegielkę wawelską (do 1939 roku)
- 1923 - Na stowarzyszenie katolickich abstynentów
- 1923 - Na budowę domu Żołnierza w Krakowie
- 1924 - Na fundusz olimpijski
- 1924 - Na fundusz pomocy Polakom w Wilnie
- 1927 - Na pomnik ppłk Leopolda Lisa - Kuli
- 1928 - Na fundusz Marszałka Józefa Piłsudskiego na walkę ze szpiegostwem
- 1928 - Na sieroce wioski Kościuszkowskie dla sierot po wojskowych
- 1928 - Na pomnik Prezydenta Narutowicza w Bielsku Białej
- 1929 - Na głodujących województwa wileńskiego
- 1929 - Na fundusz odnowy kościoła garnizonowego św. Agnieszki w Krakowie
- 1929 - Na Towarzystwo Opieki nad grobami poległych w I Wojnie Światowej
- 1930 - Na dom im. Marszałka J. Piłsudskiego w Krakowie „Oleandry”
- 1930 - Na łódź podwodną im. Marszałka J. Piłsudskiego
- 1931 - Na sieroty po poległych żołnierzach
- 1931 - Na macierz szkolną w Gdańsku
- 1932 - Na Dom „Strzelca” w Jaśle
- 1932 - Na katalog księgozbioru biblioteki DOK V Kraków
- 1933 - Na fundację Wojskowych - Oficerskich Domów Wypoczynkowych
- 1936 - Na Fundusz Obrony Narodowej (do 1939 roku)
- 1936 - Na komitet uczczenia pamięci I Marszałka J. Piłsudskiego
- Opracowano na podstawie materiałów Centralnego Archiwum Wojskowego

Oficerowie 5 Wojskowego Szpitala Okręgowego w Krakowie - jeńcy sowieckich obozów w Kozielsku i Starobielsku zamordowani przez NKWD wiosną 1940 roku

Płk Kazimierz Bartoszewski - farmaceuta, por. Roman Bethge - farmaceuta, kpt. Roman Białek - internista, por. Józef Bulaga - internista, ppor. Sylwester Burzych - internista, por. Kazimierz Błażejczyk - farmaceuta, ppłk Aleksander Cybulski - internista, mjr Emil Cyran - internista, ppłk Zbigniew Czarnek - internista, mjr Kazimierz Dadaj - pediatra, por. Bernard Edelman - internista, mjr Jan Fali - internista, por. Franciszek Gawroński - ginekolog, ppor. Salomon Goldstein - internista, płk Emil Grzeszczyński - internista, kpt. Antoni Gwardian - administracja, por. Stanisław Komar - administracja, mjr Mieczysław Kosiński - chirurg, mjr Stefan Krudowski - neurolog, por. Stanisław Kielczyński - pediatra, kpt. Rudolf Kochtoeffel - internista, kpt. Adam Lukas - administracja, por. Antoni Ledwoch - internista, kpt. Władysław Lipszyc-Lipski - administracja, ppor. Kazimierz Leydo -

internista, płk Jerzy Lesisz – internista, kpt. Dawid Lehrhaft – internista, płk Adam Maciąg – internista-ginekolog, kpt. Stanisław Mirecki – internista, ppłk Zbigniew Marynowski – internista, por. Józef Mozdynowicz – internista, płk Jerzy Nadolski – ginekolog-internista, płk Jan Nelken – psychiatra, kpt. Mieczysław Ossowski – internista, mjr Stefan Pieńkowski – profesor-psychiatra-neurolog, por. Mieczysław Pajkel – ginekolog, kpt. Stanisław Ptak – internista, kpt. Manswet Pyrka – stomatolog, por. Antoni Przeworski – chirurg, por. Stefan Ryglicki – neurolog, por. Karol Reich – psychiatra, por. Bolesław Sikorski – internista, ppor. Szymon Schimel – internista, por. Stanisław Sołtysik – internista, kpt. Ludwik Szymański – internista, kpt. Zygmunt Szantroch – profesor-internista, por. Bolesław Sz wajkowski – farmaceuta, kpt. Aleksander Śląc zka – psychiatra-neurolog, mjr Władysław Woliński – internista.

Wymienieni powyżej oficerowie pracowali w różnych okresach w 5 Wojskowym Szpitalu Okręgowym w Krakowie, bądź byli wcieleni do Zespołu Kadry Zapasowej Szpitala bezpośrednio przed wybuchem II wojny światowej.

Opracowano na podstawie materiałów Centralnego Archiwum Wojskowego

Ostatnia aktualizacja

08/10/2022

Data opublikowania

08/10/2022

Author

e-jankowska

Historia zmian

Source URL: <https://5wszk.com.pl/strona/o-nas/1061-historia-szpitala>